

Sverige saknar överordnade tvingande krav för hållbarhet

Jordens resurser förbrukas i en rasande takt och länder köpslår febrilt om tillgångarna. Politiker och beslutsfattare agerar lokalt, som om ingenting har hänt globalt, under de senaste hundra åren. I DN kunde man i höstas läsa "att mänskligheten har konsumerat upp naturens budget för det här året" enligt WWF, Världsnaturfonden. Detta inträffade den 27 september. Det innebär att efter den dagen lever vi över jordens tillgångar. Vi lever inte bara av naturens återväxt, utan stjälar från våra barns och barnbarns "naturkapital", det som skapar den ränta de ska leva av.

Trots all kunskap om jordens tillstånd, forskningsrapporter samt tekniska landvinningar så fortsätter våra politiker, även de på lokal nivå, att ignorera miljö- och klimatproblemen och fattar kortsiktiga prestigefyllda beslut. De svänger sig med begreppet hållbarhet eller hållbart samhälle i tid och otid. Fortfarande verkar de inte veta vad begreppet innebär och bryr sig heller inte om följderna av sina beslut.

Den sociala, ekonomiska och den överordnade ekologiska aspekten är fundamenten i hållbarheten. Ett annat sätt att beskriva hållbarhet på är som ett mått på **icke sårbarhet** i det samhälle vi lever i nu och i framtiden.

Våra valda politiska beslutsfattare har en skyldighet

att förbereda för kommande släktens möjligheter att överleva. De ska inte behöva tvingas att köpa och importera livsnödvändiga resurser, som mat, rent vatten, energi och råvaror, för att täcka upp för tidigare felaktiga beslut.

TV, tidningar och radio har t.ex. återkommande tagit upp de stora prisökningarna på världsmarknaden på ris, majs, vete, korn och oljeväxter. Orsaken är naturkatastroferna i de stora producerande länderna Australien, Kina, Indien, USA och Ryssland. Under år 2010 har inte producentländerna kunnat handla upp och balansera ut underskotten mellan varandra och har därför svårt hjälpa andra länder i kris. Enligt FAO (FN:s jordbruksorganisation) är matpriserna nu de högsta någonsin sedan de började mätas under 1990 talet.

Världen, Botkyrka och Sveriges övriga kommuner kommer att behöva all mark som finns för att försörja sina medborgare i en nära framtid.

Dåliga framtidsbeslut

tas på många ställen i Sverige, – i form av olika projekt och skepnader som ger grogrund för framtidsångest och politikerförakt.

Jan Guillous Arn-trilogi satte Kinnekulle i Götene kommun på kartan. Kommunpolitikerna byggde parken **Medeltidens värld**. Men drömmen blev en mardröm. Parken floppade fullständigt och inte blev den mer populär efter att Bert Karlsson gjorde om den till lekland. På några år har Götene kommun kastat 85 miljoner kronor i sjön och nu har pengarna tagit slut. **Kors i Götene, vilken medeltidsskandal** var rubriken i Expressen den 5 november 2011. Googla på *Götene* och *medeltidsskandal* för att läsa hela artikeln.

Häxparken i Mönsterås kommun har många paralleller med Hågelby och planeras också vid ett känsligt kulturmiljöområde där riksintressen föreligger. Googla på *Mönsterås, häxpark* och *känsligt*.

En nöjespark i Botkyrka, på bästa odlingsmark och område med riksintressen, är icke förenlig med ett seriöst långsiktigt miljötänkande. Våra yttranden finns på www.gaerdsmygen.se.

Dessa projekt visar tydligt hur kommuner försöker kringgå riksintressen och hållbarhet. Det är dags för regeringen att sätta ned foten och inrätta nationella skallkrav för kommunernas verkliga hållbarhet för en minskande framtida sårbarhet.

Kommunal vetorätt borde underordnas nationell hållbarhet.

Våren 2012

Jan "Poppe" Govella

Ordförande i Botkyrka–Salem kretsen av Naturskyddsföreningen